

DOM

afsagt den 19. januar 2017 af Vestre Landsrets 16. afdeling (dommerne Annette Dellgren, Bjerg Hansen og Peter Buhl) i ankesag

V.L. B-1968-15

A

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen

(Patientskadeankenævnet)

(Kammeradvokaten ved advokat Regitze Aalykke Hansen,
København)

Retten i Sønderborg har den 6. november 2015 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS C5-1867/2012).

Påstande

For landsretten har appellanten, *A*
gentaget sine påstande for byretten.

Indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatningen, har påstået dommen stadfæstet.

Forklaring

A har for landsretten supplerende forklaret, at han kun havde haft smerter i meget kort tid, da han blev henvist til behandling ved kiropraktor. Det er således ikke rigtigt, når Retslægerådet angiver, at han gennem en årrække havde haft intermitterende smerter i lænden.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

A har for landsretten til støtte for sin påstand navnlig henvist til den udtalelse, som er afgivet af overlæge **B**.

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen drejer sig om, hvorvidt **A** i forbindelse med en kiropraktorbehandling er påført en skade, som med overvejende sandsynlighed er forvoldt på en af de måder, der fremgår af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet § 20, stk. 1.

A blev i 2008 af egen læge henvist til behandling ved kiropraktor. Han var herefter i behandling hos **C** den 14., 19. og 21. august 2008. Den behandlende kiropraktor har udarbejdet en redegørelse om forløbet i forbindelse med anmeldelsen af patientskaden.

Overlæge **B** har i mail af 15. november 2012 bl.a. udtalt, at der på Rigshospitalets Afdeling for Rygmarvsskader er patienter, som er blevet tetraplegiske efter en kiropraktorbehandling, at en mindre/lille blødning uden på rygmarven opstået på grund af kiropraktorbehandling ikke kan udelukkes i **A**'s tilfælde, at hans symptomer er karakteristiske for rygmarvsskader, incl. syringomyeli, og at det kræver udtalt slid i ryggen, før man får symptomer svarende til **A**'s symptomer.

Patientskadeankenævnet har i sin afgørelse af 23. maj 2012 vurderet, at

A's vedvarende ryggener med overvejende sandsynlighed ikke er en følge af den kiropraktiske behandling, men derimod med overvejende sandsynlighed må henføres til grundlidelsen i form af bl.a. udtalt slidgigt i rygsøjlen.

Bilagene i sagen, inkl. alle de lægelige bilag, har været forelagt Retslægerådet, der har besvaret en række spørgsmål henholdsvis den 21. marts 2014 og den 16. januar 2015.

Retslægerådet har bl.a. udtalt, at det er rådets opfattelse, at **A** har slidgigtforandringer i rygsøjlen (spørgsmål 1). I besvarelsen af spørgsmål 2 har rådet udtalt, at det er rådets opfattelse, at **A** har en ikke symptomgivende hydromyeli, og i besvarelsen af spørgsmål 3 har rådet vurderet, at **A**'s gener kan skyldes degeneration af rygsøjlen. I besvarelsen af spørgsmål 10 har Retslægerådet udtalt, at det ikke er sandsynligt, at en kiropraktorbehandling ville gøre den påviste hydromyeli symptomvoldende. I besvarelsen af spørgsmål 13 har Retslægerådet udtalt, at det er rådets opfattelse, at **A**'s klager kan forklares af myogene forandringer og den påviste diskusdegeneration i rygsøjlen, og i besvarelsen af spørgsmål 14 udtaler Retslægerådet, at der ikke er grundlag for at antage, at **A** er blevet påført varige gener som følge af kiropraktorbehandlingen.

Retslægerådet har endelig i besvarelsen af spørgsmål C udtalt, at det er rådets opfattelse, at klagerne bedst forklares af degenerative forandringer og diskusprotrusion i rygsøjlen samt af associerede muskulære forandringer, og at der ikke er fundet neurologiske symptomer og fund, der er i overensstemmelse med diagnosen syringomyeli.

Landsretten tiltræder navnlig efter Retslægerådets udtalelser, at **A** ikke har godtgjort, at der er grundlag for at anse hans gener som en følge af kiropraktorbehandlingen. Der foreligger således ikke en skade, der er omfattet af adgangen til patienterstatning. Den omstændighed, at overlæge **B** har en anden vurdering end Retslægerådet, kan ikke føre til andet resultat.

Der er herefter ikke grundlag for at tilsidesætte den afgørelse, der er truffet af Patientskadeankenævnet, og landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal **A** betale sagsomkostninger for landsretten til Ankenævnet for Patienterstatningen med 50.000 kr. til ankenævnets udgifter til advokatbistand. Beløbet er inkl. moms, da ankenævnet ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens karakter og dens økonomiske værdi og forløb, herunder at hovedforhandlingen for landsretten varede mindre end 2 ½ timer.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

A skal betale sagens omkostninger for landsretten til Ankenævnet for Patienterstatningen med 50.000 kr.

De idømte sagsomkostninger, der forrentes efter rentelovens § 8 a, skal betales inden 14 dage.

Annette Dellgren

Bjerg Hansen

Peter Buhl

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 19. januar 2017

Majbritt Poulsen

retssekretær